

tundi maas oimased olnud. Paasto kuus olli Tallinnamaal nisammasuggune mawarriseminne terve tund aega. Ja parrast sedda jälle meie Ria- ja Somemaal kanget kouemürristamist, walgolõmist ja tuggewat mawarrisemist, nenda et mitmes kohtas Ma lõhkes. Joulo-ku hakkatussest paasto-ku lõpetuseni olli ühhetassane pakkane külmi, mis innimesse hinge, kui kätte läks, otsego weewli suits kinni panni. Pu wõssad ja urwad metsades ollid mets-lomadest nenda jubba wimaks ärrasõdud, et neid lomi, kes neist elawad, paljo nälja surri. Paljo lapsi ja wanu innimesi said külma läbbi otsa. Wannad innimesed mälletasid pissut, et ükskord enne ka wägga kange külmi olnud, ja selle järrele wägga kallis aeg tulnud; nisamma olli ka nüüd, mil nälgi ja surm hirmsaste mõllasid.

Nenda karristab Jummal innimesi! — Ei woi ükski julge olla, et ka meie nisuggusid päiwi ei saaks nähha. Jummal on kül armolinne ja pitka melega, ja kannatab om-

ma lastega; agga kui lapsed koggoni üllekätte lähwad, egga ennam suggugi temma isalikko-maenitsemisse sannast ei holi, siis on temma ka üks pühha-wihhaga Jummal, kes kurja nuhtlematta ei jätta.

Patto läbbi tulleb hädda,
Patto läbbi tulleb sõdda,
Pat, se panneb wangi, rauda,
Pat wiib alla põrgo hauda!
Pat ei lasse käske täita,
Pat ei lasse kurja woita,
Pat, se kelab wagga ello,
Pat se on, mis sadab wallo,
Pat, se on üks hirmus assi;
Patto eest, oh rahwas kassi!!

Lapja - kaew.

Aastal 1674 heina kuus sündis Tallinnas sesuggune luggo, kelle sarnast meie ümberkaudo ei enne egga parrast posse kuuldud. Ühhe hommiko warra läks üks tüdruk ühhe